

20 martie – 26 martie

Renașterea planetei Pământ

Textul de memorat: „Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte.” (Isaia 65:17)

Într-o zi, după ce a citit o carte despre astronomie, un băiat de doisprezece ani a refuzat să mai meargă la școală. Mama l-a dus pe băiat la medic, iar acesta l-a întrebat:

- Billy, de ce nu mai vrei să înveți și să mergi la școală?
 - Pentru că am citit într-o carte de astronomie că soarele va arde într-o zi și întreaga viață de pe pământ va dispărea.
- Mama, în plină isterie, a strigat:
- Nu e treaba ta asta! Nu e treaba ta!
- Doctorul a zâmbit și a spus:
- Dar, Billy, nu trebuie să te îngrijorezi, pentru că, până se vor întâmpla lucrurile acestea, tu vei fi mort de mult!

Bineînțeles, o parte a problemei este aceasta: până la urmă, toți vor muri. Din fericire, existența noastră nu trebuie să se termine odată cu moartea. Dimpotrivă, ne-a fost oferită viață - viața veșnică - într-o lume reînnoită.

Duminică, 21 martie – Ceruri noi și un pământ nou (Isaia 65:17-25)

1. Ce fel de restaurare promite Domnul în versetele de mai jos? Isaia 65:17-25

Dumnezeu a promis o nouă creație: „ceruri noi și un pământ nou”. În această profeție extraordinară, Domnul promite să prefacă „Ierusalimul în veselie și pe poporul Lui, în bucurie”. În cetate nu vor mai fi plânsete. Oamenii vor trăi mai mult de un secol înainte să moară. Se vor bucura de rodul muncii și de copiii lor. Domnul le va răspunde chiar înainte ca ei să-L cheme.

2. Oricât de frumos ar fi, de ce acest tablou nu reprezintă restaurarea finală și împlinirea finală a speranței noastre?

Până acum avem o imagine a vieții trăite liniștit în Țara Promisă. Dar chiar dacă trăiesc mai mult, oamenii tot mor. Unde este transformarea radicală a naturii la care ne așteptăm odată cu crearea unor „ceruri noi” și a unui „pământ nou”? Isaia spune: „Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul și șarpele se va hrăni cu țărână. Niciun rău, nicio vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt” (Isaia 65:25). Pentru ca animale carnivore, ca leul, să devină vegetariene, este nevoie de mai mult decât o clasă de gătit în stil vegetarian. Pentru a readuce lumea la starea ei ideală, din Eden, înainte ca păcatul să aducă moartea, e nevoie să fie făcută din nou.

În Isaia 65, Dumnezeu spune că va face „ceruri noi și un pământ nou”, dar prezintă un proces, o serie de pași care încep cu refacerea Ierusalimului. Compară cu Isaia 11:1-5, unde Mesia va face dreptate. Apoi, va fi pace pe tot „muntele sfânt” al lui Dumnezeu. Imaginile din Isaia 11:6,7 se aseamănă cu cele din Isaia 65. Deși „muntele cel sfânt” al Domnului se referea la muntele Sion din Ierusalim, acesta era doar un precursor, un simbol pentru ce a promis Dumnezeu să facă la sfârșit, într-o lume nouă, cu poporul Lui răscumpărat.

Să presupunem că, în loc de șaizeci, optzeci sau chiar o sută de ani, cei mai mulți oameni ar trăi un milion de ani sau mai mult. De ce problema fundamentală a omenirii tot nu ar fi rezolvată? De ce este viața veșnică singurul răspuns la nevoile noastre cele mai profunde?

Luni, 22 martie – „Voi strânge toate neamurile” (Isaia 66:1-19)

3. Ținând cont de timpurile în care a scris Isaia, care este mesajul de bază pe care îl transmite în pasajul de mai jos? Isaia 66:1-19

Prin intermediul profetului, Dumnezeu repetă apelul și avertizarea care străbat cartea: Dumnezeu îl va mântui și îl va restaura pe cel care suferă și care se teme de Cuvântul Lui. La fel ca în Isaia 40:1, se spune că Dumnezeu îi va mângâia. Dar El îi va nimici pe cei care se răzvrătesc împotriva Lui. Printre aceștia se numără ipocriții care îndeplinesc ritualuri și ale căror jertfe Îi sunt neplăcute Domnului (Isaia 1:10-15), precum și cei care îi urăsc și îi izgonesc pe cei credincioși Lui. De asemenea, numărul lor îi include și pe cei care săvârșesc urâciuni păgâne, asemenea celor practicate la Templul din Ierusalim (Ezechiel 8:7-12).

4. Ce spune textul de mai jos? Cum ar putea fi redată ideea, cu referire la creștinism și la închinarea contemporană? Isaia 66:3

5. În ce fel este Domnul ca un magnet care atrage neamurile la El? Isaia 66:18,19

După nimicirea vrăjmașilor Lui, Dumnezeu Își arată slava Sa ca să poată deveni un magnet pentru a-i atrage pe oameni la Ierusalim (vezi Isaia 2:2-4). El stabilește un „semn” printre ei, care nu este specificat aici, dar se pare că se referă la semnul menționat ultima dată de Isaia: Dumnezeu îi dă poporului Său bucurie și pace și îi restaurează țara (Isaia 55:12,13). Semnul îndurării Lui reînnoite este slava Sa manifestată prin restaurarea poporului după distrugere, la fel cum lui Noe i-a dat semnul curcubeului după potop (Geneza 9:13-17).

Citește Isaia 66:5. Ce înseamnă să te temi de Cuvântul Lui? De ce vrea Domnul să tremurăm (NTR) la Cuvântul Lui? Ar trebui să ne temem de El chiar dacă Îl iubim?

Marti, 23 martie – Fiecare răscumpărat, un misionar (Isaia 66:19-21)

6. Ce înseamnă faptul că supraviețuitorii îi vor aduce pe cei dintre neamuri ca dar Domnului? Isaia 66:19,20

Dumnezeu îi trimite pe supraviețuitorii distrugerii aduse de El la capătul pământului, la oamenii care nu știu nimic despre El și ei „vor vesti slava Mea printre neamuri”. Aceasta este una dintre cele mai clare afirmații legate de lucrarea misionară, sau evanghelizare. Cu alte cuvinte, oamenii nu doar că vor fi atrași de poporul evreu, dar unii evrei vor merge la alte popoare și le vor învăța despre adevăratul Dumnezeu - un tipar care se regăsește foarte clar în Noul Testament. Deși au existat inițiative misionare și în perioada dintre întoarcerea din exil și vremea când a trăit Domnul Isus (Matei 23:15), primii creștini au răspândit Evanghelia cu repeziciune și pe scară largă (Coloseni 1:23).

Așa cum israeliții aduceau un dar Domnului ca jertfă de mâncare în Templul Său, la fel Îi vor aduce și misionarii un dar. Însă darul lor va consta din „toți frații voștri din mijlocul tuturor neamurilor”. Așa cum jertfele de mâncare erau daruri aduse lui Dumnezeu care nu erau înjunghiate, convertiții aduși la Domnul erau înfățișați înaintea Lui ca o „jertfă vie” (Romani 12:1). Pentru noțiunea de oameni care puteau fi aduși ca un fel de dar Domnului, vezi consacarea leviților din timpuri mai vechi ca „un dar legănat din partea copiilor lui Israel, [...] închinați astfel în slujba Domnului” (Numeri 8:11).

7. Ce înseamnă făgăduința lui Dumnezeu că va lua „și dintre ei pe unii ca preoți și leviți”? Isaia 66:21

Aceia „dintre ei” se referă la „frații voștri din mijlocul tuturor neamurilor” din versetul precedent. Aceștia nu sunt evrei, dar pe unii dintre ei Dumnezeu i-a ales ca lideri religioși, alături de preoți și leviți. Este o

schimbare revoluționară. Până atunci, Dumnezeu îi autorizase doar pe urmașii lui Aaron să facă slujba de preoți, iar ca ajutoare ale lor, doar urmașii lui Levi. Neamurile nu puteau deveni în mod literal urmașii lui Aaron sau ai lui Levi, dar Dumnezeu putea să îi autorizeze să slujească în aceste poziții.

Citește 1 Petru 2:9,10. Care este mesajul pentru noi? Ne descurcăm mai bine decât poporul ales din vechime (Exodul 19:6)?

Miercuri, 24 martie – Un popor de credincioși (Isaia 66:21)

Israelii erau o „împărăție de preoți și un neam sfânt” (Exodul 19:6), cu preoți puși de-o parte, care-i reprezentau în calitate de conducători religioși. Dar, Isaia spune că și unii dintre neamuri vor deveni conducători religioși.

8. Cum avea să afecteze această schimbare comunitatea de credincioși reînnoită? Matei 28:19; Faptele 26:20; Galateni 3:28; Coloseni 3:11; 1 Timotei 3:16

În „noua ordine mondială” a lui Dumnezeu, neamurile nu doar că se vor uni cu poporul lui Dumnezeu, ci ele vor fi egale cu evreii într-o comunitate de credincioși care va fi o „preoție împărătească”. Prin urmare, distincția dintre evrei și neamuri va deveni irelevantă.

9. Când a fost împlinită această profeție a lui Isaia?

Pavel, misionarul neamurilor, a declarat: „Nu mai este nici iudeu, nici grec [...] fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus. Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți «sămânța» lui Avraam, moștenitori prin făgăduință” (Galateni 3:28,29).

Misiunea de a deveni moștenitori ai făgăduinței și deci parte a unei „preoții împărătești” slăvite nu a fost încredințată doar unui elitism îngâmfat, ci este o însărcinare și pentru neamuri să se unească cu evreii în vestirea Evangheliei (1 Petru 2:9; compară cu Isaia 66:19). Înălțarea neamurilor nu i-a îndreptățit pe evrei să murmure pentru că li se dădea și lor aceeași răsplată. Nici neamurile nu erau îndreptățite să îi trateze pe frații lor evrei cu lipsă de respect (Romani 11:17,18), cum nici muncitorii angajați „de dimineață” nu ar trebui să se uite de sus la cei angajați mai târziu (Matei 20:1-16). Evreii au fost primii cărora „le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu” (Romani 3:2).

În lumina jertfei Domnului Isus și a însărcinării Evangheliei, de ce este respingător înaintea lui Dumnezeu orice fel de elitism spiritual, etnic sau politic?

Joi, 25 martie – „Așa vor dăinui...” (Isaia 66:22-24)

10. Ce ne spune textul de mai jos? Ce speranță putem găsi aici? Isaia 66:22

Aceasta este una dintre cele mai minunate făgăduințe din cartea lui Isaia. În cerurile noi și pe pământul nou, sămânța și numele noastre vor dăinui veșnic. Nimeni nu va mai șters, tăiat, altoit, smuls sau dezrădăcinat. Avem aici făgăduința vieții veșnice într-o lume nouă, o lume fără păcat, fără moarte și suferință, cu ceruri noi și un pământ nou, care sunt împlinirea finală și deplină a credinței noastre, desăvârșirea a ceea ce Isus Hristos a realizat pentru noi la cruce.

11. De ce sunt prezente lunile noi, alături de Sabate, în tabloul despre cerurile noi și pământul nou, așa cum sunt descrise în Isaia 66:23?

Deși există mai multe perspective din care putem privi acest text dificil, o abordare este următoarea: Dumnezeu a creat Sabatul înainte să fi existat sistemul de jertfe (Geneza 2:2,3). Așadar, cu toate că au fost onorate prin sistemul ritualic, Sabatele nu au depins de el. Ele continuă fără întrerupere de-a lungul perioadei de restaurare și până pe pământul cel nou. Nu există nicio indicație în Biblie că lunile noi au fost zile legitime de închinare pe lângă sistemul de jertfe. Dar probabil că ele vor fi zile de închinare (și nu neapărat zile de odihnă, ca Sabatele săptămânale) pe Noul Pământ, posibil în legătură cu ciclul lunar al

pomului vieții (Apocalipsa 22:2). Oricare ar fi semnificația specifică a pasajului, ideea de bază pare a fi aceea că poporul lui Dumnezeu I se va închina lui Domnului de-a lungul întregii veșnicii.

12. De ce își încheie Isaia cartea cu imaginea sumbră a oamenilor mântuiți care privesc nimicirea răzvrătiților? Isaia 66:24

Ca o avertizare sugestivă pentru poporul din zilele lui, Isaia redă succint contrastul dintre supraviețuitorii credincioși ai distrugerii babiloniene și cei răzvrățiți, care vor fi nimiciți. Nu este un chin veșnic - cei răzvrățiți sunt morți, uciși de „foc”, o nimicire care nu a încetat până când nu a consumat totul, ca să poată începe recrearea Ierusalimului. Avertizarea lui Isaia arată și spre împlinirea finală profetizată și în Apocalipsa: nimicirea celor păcătoși, a lui Satana și a morții în iazul de foc (Apocalipsa 20). După aceea vor fi „un cer nou și un pământ nou”, un „Ierusalim nou” și sfânt și nu va mai fi plâns sau durere, „pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:1-4; Isaia 65:17-19). Aceasta va însemna viața veșnică pentru toți răscumparați de pe pământ.

Vineri, 26 martie – Un gând de încheiere

„Și anii veșniciei, în desfășurarea lor, vor aduce descoperiri mai bogate și mai slăvite despre Dumnezeu și despre Hristos. Pe măsură ce crește cunoștința, cresc și dragostea, respectul și fericirea. Cu cât oamenii Îl vor cunoaște pe Dumnezeu mai mult, cu atât mai mare va fi admirația lor față de caracterul Său. [...] Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și de bucurie străbate prin creațiunea imensă. De la Acela care a creat toate se revărsa viața, lumina și fericirea prin domeniile spațiului fără sfârșit. De la atomul minuscul și până la lumile cele mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și într-o bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire.” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 678

Rezumat: Isaia prezintă o viziune de mare și cutremurătoare anvergură. Dumnezeu nu doar că Își va curăți și restaura biserica, El îi va și lărgi hotarele ca să cuprindă toate neamurile. În cele din urmă, refacerea poporului Său va duce la recrearea planetei Pământ, în care prezența Sa va fi mângâierea supremă a celor mântuiți.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Amos 4 - Obadia 1

1. Pentru ce este sfătuit Israel să se pregătească?
2. În ce fuseseră prefăcute judecata și roada dreptății?
3. Ce și unde vor căuta oamenii, umblând istoviți, fără să găsească?
4. Ce reproșuri i se fac Edomului, prin expresia: „Nu trebuia să.”?

Evanghelizare, Secțiunea 13, subcapitolul „Vizitele din casă în casă”

5. Ce trebuie făcut pentru categoriile de oameni la care nu se poate ajunge prin adunările publice?

Școala de Sabat audio
Responsabil de text: Viorel Tronaru
<http://www.7adventist.com/studiu/>

